

ALBATROS

Druhé
čtení

Evelína Koubová

Honem, ať už jedem!

Ilustrovala Eva Sýkorová-Pekárková

Honem, ať už jedem!

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.albatros.cz
www.albatrosmedia.cz

Evelína Koubová
Honem, ať už jedem! – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2021

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

Evelína Koubová

Honem, ať už jedem!

Evelína Koubová

Honem, ať už jédem!

Ilustrovala

Eva Sýkorová-Pekárková

ALBATROS

Dělejte, ať rychle jedem!

Seděl jsem ve své poslední lavici a čekal, až paní učitelka slavnostně řekne: „FRANTIŠEK ŽEŽULKA!“ S tímhle příjmením jsem skoro vždycky beznadějně na konci. Někdy to má své výhody, ale ne poslední den školního roku. Musím čekat, až si dvacet pět mých spolužáků dojde pro vysvědčení – Steiner, Štěpánková, Tymel, Votavová... To už se pomaloučku zvedám.

Loni tu vzadu za lavicemi stáli naši rodiče, tátové se tvářili slavnostně a maminky trochu plakaly. Jenže to bylo v první třídě. Teď už jsme druháci, vlastně skoro třetíci, rodiče čekají před školou a jsou netrpěliví. Hlavně ti moji. Všechno už máme připravené v autě a táta mě nabádal, abych se s vysvědčením nikde neloudal. Já se loudat vůbec nechci, jedeme přece rovnou k babičce a dědovi do Rakové, hurá, hurá, ale když se jmenuju Žežulka...

„Tak, a poslední,“ kývla na mě paní učitelka. „Pojď, Františku.“

Podala mi vysvědčení a malý balíček.

„Františku, blahopřeji ti, máš samé jedničky.

A tady je odměna za vítězství ve školní čtenářské soutěži. Je tam samozřejmě kniha, ale rozbal si ji až na prázdninách. Přeju tobě i tvým spolužákům krásné léto. Dávejte na sebe pozor, ať se tady v září zase sejdem. Už ve třetí třídě!“

Vyběhli jsme ze třídy raketovou rychlostí, křičeli na chodbě „na shledanou“ a „ahoj“ a strašně dupali. Dneska se to totiž může. I paní školnice se těší na prázdniny a nehrozí nám smetákem.

V šatně jsem rychle nazul sandály, hodil bačkory do sáčku a utíkal ven. Tam už se objímali prvňáci s maminkami a babičkami, ale naši stáli pod stromem trošku stranou. Mával jsem vysvědčením a běžel k nim.

„Mám samý,“ strčil jsem desky mamce před nos. Hned je otevřela.

„Nojo,“ řekla a maličko popotáhla nosem, „ty jsi náš šikulka.“

Ani mi nevadilo, že mě přitiskla k sobě na kytičkové šaty. Dneska se to dalo vydržet a ona moc hezky voněla.